

καὶ σκούπει μέσ' ἀπὸ Τζαρί
σὰν Χόντζας μι καβούμι.

Τῆς Τουρκικῆς τὸ Καλιφάτο
δικαῖεις ἀς συχωρέσαι..
ὅποιον βλέπετε φασάτο
εἶναι Γερμανὸς μὲ φέσι.

Αὐτὸς κάθε Τουρκαλά
διδοῦστο τὸν παλουκόνει,
αὐτὸς σήμερα ψῆλα
τὸ Σαντζάκι Σεριφ σηκνεῖ.

Θέλει σήμερα μ' αὐτῷ μὲς στὸ μάτι σας νὰ μπῃ,
καὶ σάν ποδὸς Μουσουλμάνος
κάθε Γερμανὸς Οὐλάνος
τρώει τὸ ταῦθι κιοῖσθι, τρώει τὸ μευχαλεμπί.

'Ελάτε μας γιαλὸς γιαλό,
μὴ φύγετε, παρακαλῶ,
σὲ τοῦτο μας τοῦχάλι.

Μές στὴν Σταμπούλι καθίστε
καὶ νὰ μάς συμπαθήστε,
γιαγνίς δλντού καὶ πάλι.

Νότα τῆς Ανταντ' στὴν ΕΠΥΛΗ
καὶ ξέλλοτε τῆς εἴχε στείλει.

Τὰ δύο τὰ Γερμανικὰ πρέπει νὰ παροπλίσης
καὶ τοὺς παντούσις Γερμανοὺς ἀμέσως ν' ἀπολύσῃς.
·"Αν υπακούσους σ' ὅλη τὴν πόλην τὸν θεράπευτα
θὰ ξεσκυθοῦν βομβαρδισμοὶ καὶ αυθάδεια μαγάλη,
καὶ θὰ διατηρήσουμεν εἰς τὴν αἰώνιστητα
τὸ γόνητρόν σου, τὴν τιμὴν, καὶ τὴν ἀκεραιότητα,
καὶ πάντοτε κυριαρχοῦσις εἰς τὴν Σταμπούλι θὰ μένεις
καὶ στὴν καμπούρα τὸν μικρὸν συχνὰ θὰ ξεθυμαληγεῖς.

Τῆς Τουρκικῆς ἀπαντήσεις
στῆς Ανταντ' ταῖς ἀπαντήσεις.

Μὴ λέτε λόγια κουτουροῦ,
σᾶς εἴπαιμε καὶ πρὸ κατροῦ
πᾶς μήτε τὰ Γερμανικὰ δὲν θὰ τὰ παροπλίσωμε,
μὰ μήτε καὶ τοὺς Γερμανοὺς ποτὲ δὲν θ' ἀπολύσωμε.

Ξέρετε πᾶς τὰ δεσμά των ή Τουρκικὰ δὲν ὑποφέρει,
ἄλλα σεις μάρξ κοπανάτε τὸ γουδὶ τὸ γουδοχέρι.
Κι' ἂν τοὺς ποὺ δέμεις νὰ φύγουν, πλὴν αὐτοὶ δὲν τὸ κουδόνι
θρόνουν ἀπὸ λόγια τὰ μεγάλα των ταῦτιά, [νοῦν,
τοὺς Στρατοὺς καὶ τῆς Ἀρμάδες μόνοι των τούς κυβερ-
κι' δλούνα φθάνουν καὶ ἄλλοι καὶ μάς βούσουν φωτεῖ. [νοῦν

Τρέμε Τούρκικα σκέρια τῆς Σταμπούλι τὰ καλντερίμ,
μὲ τὸ Τούρκικο φεσάκι τοὺς ἐκόλλησε μανία,

καὶ ἀνθυμάσσατα μαζὶ μαζὶ, ἀφεντάδες, ἀφερίμι...
τοὺς δικούς μας τοὺς πολέμους τοὺς κηρύζει η Πέριμανα.

Τηλεγραφημάτων στήλη,
καὶ δύποτος ἔχει νὰ μάς στείλη.

·Ἐκ τῆς Σταμπούλι.—Βομβαρδισμὸς κατὰ τὰ Δαρδανέλια
καὶ μερικαὶ Χανούμισσαι λιγόνοταὶ στὰ γέλοια.
Σὲ καρφέδες ἔσινεστοι παζσούν καμπόσοι τάδει:
καὶ στὴν Αγγλία κατὰ αὐτὰς ἀνέβηκαν οἱ ναύλοι.

·Ἐκ τῆς Σταμπούλι.—Βομβαρδισμὸς, μεριὶς πολέμου
[μέλος,
καὶ θόλοι φωνάζουν τῆς Τουρκικῆς πώς έρθασαν τὸ τέλος.
Τάχα θὰ τὴν χαλάσσουν καὶ τὴν φασοῦ τὴν τάχη;
τάχα θὰ φέμενος γρήγορα τὰ κόλυτα καὶ ἐκείνης,
η̄ θὰ τὸν ζαναρφήσουν τὸν Τουρκαλά τὸν μπόγια
ἐγγρήγοριν πολιτισμοῦ καὶ διαρκοῦς ερήνης;

Γδοῦπος τὴν Σταμπούλι δονεῖ
καὶ φωνάζει: μιὰ φωνή:
νὰ χαλάδες σαπουνί
καὶ σαπούνι καὶ σχοινί.

·Ἐκ Αιγυπτον.—Διστυχά καὶ στὴν Αίγυπτο μιγάλη,
δὲν θὰ ἀκούσῃς τίποτ' ἀλλο παρὰ κρίσις, παρὰ πτίναις,
ἔδω πέρα λένε τώρα πῶς θάλιθον καὶ Παρτογάλοι:
νὰ τρομάξουν Αραπάδες, νὰ τρομάξουν Αραπίναις.

Μὰ πιστών πῶς θὰ λείψουν νέων Αραμπτήδων φόδοι,
καὶ σ' αὐτή τὴν Αραπτά
τόσος πλούτος θάναι πιά,
ποὺ κι "Εγγλέζος Λόρδος νάσαι λίγη λόρδα θὰ σὲ κόδη.

Τούρκων εἰσοδὴ προσμένουν πῶς θὰ γίνη κι' ἔδω πέρα,
μὰ Φελάχοι καὶ Φελάχαις τραγουδοῦν στὴν Εγγλιτέρα:
γιὰ χαρτιάτι λάζι λάζι
κι' λαρντά μου σένα τέλει.

·Ἐκ Αθηνῶν.—Ἐδώ Βουλὴ καὶ νέα δράσις τόση
κι' ἀκούω πῶς κι' δεμερτζῆς παραπτήση θὲ δώση.
Καὶ τὸ κλεινὸν πτολειόθρον βροντή τὸ συνταράττει,
ό δὲ Γκαλάνη πὸν Πρόεδρον ἀγήτησα ὀπτουμένως,
καὶ λένε πῶς ωμλήσεις στὸν Βανιζέλο κατί:
κι' δὲ Πρόεδρος ἔγριος στὸς φιλοὺς θυμωμένος.

Καὶ σὰν τὸν ράτησαν γιασί,
έκεινος εἴπε σιγαλά:
πινακωτή πινακωτή,
ἄλλοπτό τάλλο μου ταῦτι,
ποὺ πάντ' ἀκούει πιὸ καλά.